

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīrīṭṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

5. Το μεγάλο βιβλίο (5. Mahāvagga)

4. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις ικανότητες
(4. Indriyasamuttama)

[SN 48.1-178, PTS 5.193-5.243]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

5. Το μεγάλο βιβλίο

4. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις ικανότητες

1. Το κεφάλαιο για την απλή εκδοχή

1. Η ομιλία για τον Σουντίκα

471. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Πρώτο.

2. Η πρώτη ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

472. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Δεύτερο.

3. Η δεύτερη ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

473. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον Άξιο

474. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον Άξιο

475. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άγιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

476. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

477. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν την ικανότητα της πίστης, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της πίστης, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας της πίστης, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της πίστης· δεν κατανοούν την ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα της σοφίας, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της σοφίας, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας της σοφίας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της σοφίας, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν την ικανότητα της πίστης, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της πίστης, κατανοούν την παύση της ικανότητας της πίστης, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της πίστης· κατανοούν την ικανότητα της ενεργητικότητας, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της ενεργητικότητας, κατανοούν την παύση της

ικανότητας της ενεργητικότητας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της ενεργητικότητας· κατανοούν την ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... κατανοούν την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... κατανοούν την ικανότητα της σοφίας, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της σοφίας, κατανοούν την παύση της ικανότητας της σοφίας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της σοφίας, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Έβδομη.

8. Η ομιλία για αυτό που πρέπει να γίνει αντιληπτό

478. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης; Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας; Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την ανάλυση

479. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος' - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την ανάλυση

480. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος' - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Αυτός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, αποκτά

αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου. Αυτός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου» - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του απλού, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Σούντικα και επίσης δύο ρεύματα, Άξιοι τα άλλα δύο·
ασκητές και βραχμάνοι, αυτό που πρέπει να αντιληφθεί κανείς, αναλύσεις τα
άλλα δύο.

2. Το κεφάλαιο για το πιο αδύναμο

1. Η ομιλία για την απόκτηση

481. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας... κ.λπ... Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος' - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας; Η ενεργητικότητα που αποκτά κανείς σχετικά με τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης; Η μνήμη που αποκτά κανείς σχετικά με τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Πρώτο.

2. Η πρώτη συνοπτική ομιλία

482. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη». Δεύτερο.

3. Η δεύτερη συνοπτική ομιλία

483. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η διαφορετικότητα των ικανοτήτων είναι διαφορετικότητα των καρπών· η διαφορετικότητα των καρπών είναι διαφορετικότητα των ατόμων». Τρίτη.

4. Η τρίτη συνοπτική ομιλία

484. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτός που εκπληρώνει πλήρως επιτυγχάνει την πληρότητα· αυτός που εκπληρώνει εν μέρει επιτυγχάνει εν μέρει. Λέω ότι οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, δεν είναι άκαρπες». Τέταρτο.

5. Η πρώτη εκτενής ομιλία

485. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας -αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη εκτενής ομιλία

486. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας -αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η διαφορετικότητα των ικανοτήτων είναι διαφορετικότητα των καρπών· η διαφορετικότητα των καρπών είναι διαφορετικότητα των ατόμων». Έκτο.

7. Η τρίτη εκτενής ομιλία

487. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας -αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτός που εκπληρώνει πλήρως επιτυγχάνει την πληρότητα· αυτός που εκπληρώνει εν μέρει επιτυγχάνει εν μέρει. Λέω ότι οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, δεν είναι άκαρπες». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον ασκούμενο

488. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας -αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε

ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της Αξιότητας, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα. Αυτός, μοναχοί, για τον οποίο αυτές οι πέντε ικανότητες δεν υπάρχουν πλήρως, με κάθε τρόπο, αυτόν εγώ τον αποκαλώ 'εξωτερικό, που στέκεται στην πλευρά των κοσμικών ανθρώπων'». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον τέλειο

489. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο:

«Τέλειος στις ικανότητες, τέλειος στις ικανότητες', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, κάποιος είναι τέλειος στις ικανότητες;» «Εδώ, μοναχέ, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της ενεργητικότητας που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της μνήμης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση. Σε αυτό το βαθμό λοιπόν, μοναχέ, ένας μοναχός είναι τέλειος στις ικανότητες». Ένατη.

10. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

490. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του πιο εύπλαστου, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Απόκτηση, τρία συνοπτικά, αναλυτικά άλλα τρία·
ασκούμενος και τέλειος, δέκατη η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

3. Το κεφάλαιο για τις έξι ικανότητες

1. Η ομιλία για την επαναγέννηση

491. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Όσο καιρό, μοναχοί, δεν γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Όταν όμως, μοναχοί, γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη ζωτική ικανότητα

492. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι ικανότητες. Ποια τρία; Η ικανότητα της θηλυκότητας, η ικανότητα της αρρενωπότητας, η ζωτική ικανότητα - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις ικανότητες». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης

493. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι ικανότητες. Ποια τρία; Η ικανότητα του "θα γνωρίσω το άγνωστο", η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις ικανότητες». Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά

494. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίθα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ένας με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον αγνό

495. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι ικανότητες». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

496. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα... κ.λπ... η νοητική ικανότητα. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις έξι ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Άξιο

497. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα. Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις έξι ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον αυτοφωτισμένο

498. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα. Όσο καιρό, μοναχοί, δεν γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Όταν όμως, μοναχοί, γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'.» Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

499. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». «Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

500. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν την οφθαλμική ικανότητα, δεν κατανοούν την προέλευση της οφθαλμικής ικανότητας, δεν κατανοούν την παύση της οφθαλμικής ικανότητας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της οφθαλμικής ικανότητας· την ωτική ικανότητα... κ.λπ... τη ρινική ικανότητα... κ.λπ... τη γλωσσική ικανότητα... κ.λπ... τη σωματική ικανότητα... κ.λπ... δεν κατανοούν τη νοητική ικανότητα, δεν κατανοούν την προέλευση της νοητικής ικανότητας, δεν κατανοούν την παύση της νοητικής ικανότητας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της νοητικής ικανότητας. Αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα... κ.λπ... διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση, έχοντας επιτύχει.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν την οφθαλμική ικανότητα, κατανοούν την προέλευση της οφθαλμικής ικανότητας, κατανοούν την παύση της οφθαλμικής ικανότητας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της οφθαλμικής ικανότητας, την ωτική ικανότητα... κ.λπ... τη ρινική ικανότητα... κ.λπ... τη γλωσσική ικανότητα... κ.λπ... τη σωματική ικανότητα... κ.λπ... κατανοούν τη νοητική ικανότητα, κατανοούν την προέλευση της νοητικής ικανότητας, κατανοούν την παύση της νοητικής ικανότητας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της νοητικής ικανότητας, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των έξι ικανοτήτων, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Επαναγέννηση, γνώση της ζωής, αυτός που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά και αγνός·
Ρεύμα, Άξιος, αυτοφωτισμένος, και δύο ασκητές και βραχμάνοι.

4. Το κεφάλαιο για την ικανότητα της ευχαρίστησης

1. Η ομιλία για τον Σουντίκα

501. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

502. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Άξιο

503. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

504. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται

βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

505. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος· δεν κατανοούν την ικανότητα του σωματικού πόνου... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα ευαρέσκειας... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα δυσαρέσκειας... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα αταραξίας, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας αταραξίας, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας αταραξίας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας αταραξίας· αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατανοούν την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος· κατανοούν την ικανότητα του σωματικού πόνου... κ.λπ... κατανοούν την ικανότητα ευαρέσκειας... κατανοούν την ικανότητα δυσαρέσκειας... κατανοούν την ικανότητα αταραξίας, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας αταραξίας, κατανοούν την παύση της ικανότητας αταραξίας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας αταραξίας, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για την ανάλυση

506. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος; Η σωματική ευχαρίστηση, μοναχοί, η σωματική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου; Ο σωματικός πόνος, μοναχοί, η σωματική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του σωματικού πόνου.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα ευαρέσκειας; Η νοητική ευχαρίστηση, μοναχοί, η νοητική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα ευαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα δυσαρέσκειας; Ο νοητικός πόνος, μοναχοί, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα δυσαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αταραξίας; Το σωματικό ή νοητικό αίσθημα, μοναχοί, που βιώνεται και δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε δυσάρεστο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα αταραξίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για την ανάλυση

507. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος; Η σωματική ευχαρίστηση, μοναχοί, η σωματική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου; Ο σωματικός πόνος, μοναχοί, η σωματική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του σωματικού πόνου.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα ευαρέσκειας; Η νοητική ευχαρίστηση, μοναχοί, η νοητική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα ευαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα δυσαρέσκειας; Ο νοητικός πόνος, μοναχοί, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα δυσαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αταραξίας; Το σωματικό ή νοητικό αίσθημα, μοναχοί, που βιώνεται και δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε δυσάρεστο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα αταραξίας.

Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως ευχάριστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου και η ικανότητα δυσαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως δυσάρεστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, αυτή δηλαδή η ικανότητα αταραξίας πρέπει να θεωρείται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Έβδομη.

8. Η ομιλία της τρίτης ανάλυσης

508. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος; Η σωματική ευχαρίστηση, μοναχοί, η σωματική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου; Ο σωματικός πόνος, μοναχοί, η σωματική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του σωματικού πόνου.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα ευαρέσκειας; Η νοητική ευχαρίστηση, μοναχοί, η νοητική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα ευαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα δυσαρέσκειας; Ο νοητικός πόνος, μοναχοί, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα δυσαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αταραξίας; Το σωματικό ή νοητικό αίσθημα, μοναχοί, που βιώνεται και δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε δυσάρεστο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα αταραξίας.

Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως ευχάριστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου και η ικανότητα δυσαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως δυσάρεστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, αυτή δηλαδή η ικανότητα αταραξίας πρέπει να θεωρείται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτές οι πέντε ικανότητες όντας πέντε γίνονται τρεις, και όντας τρεις γίνονται πέντε με τη μέθοδο επεξήγησης». Όγδοη.

9. Η ομιλία με την παρομοίωση του ξύλου

509. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, εγείρεται η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος. Αυτός, όντας ευτυχισμένος, κατανοεί: «είμαι ευτυχισμένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ευχάριστο, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο, εγείρεται η ικανότητα του σωματικού πόνου. Αυτός, όντας δυστυχισμένος, κατανοεί: «είμαι δυστυχισμένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως δυσάρεστο, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα του σωματικού πόνου που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως ευαρέσκεια, εγείρεται η ικανότητα ευαρέσκειας. Αυτός, όντας ευαρεστημένος, κατανοεί: «είμαι ευαρεστημένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ευαρέσκεια, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα ευαρέσκειας που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευαρέσκεια - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσαρέσκεια, εγείρεται η ικανότητα δυσαρέσκειας. Αυτός, όντας δυσαρεστημένος, κατανοεί: «είμαι δυσαρεστημένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως δυσαρέσκεια, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα δυσαρέσκειας που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως δυσαρέσκεια - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως αταραξία, εγείρεται η ικανότητα αταραξίας. Αυτός, όντας ατάραχος, κατανοεί: «είμαι ατάραχος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως αταραξία, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα αταραξίας που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως αταραξία - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Όπως, μοναχοί, από την τριβή και τη σύνδεση δύο ξύλων παράγεται θερμότητα, παράγεται φωτιά· και από τον διαχωρισμό και την απομάκρυνση αυτών των ίδιων ξύλων, η αντίστοιχη θερμότητα καταπαύει, κατευνάζεται· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, εγείρεται η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος. Αυτός, όντας ευτυχισμένος, κατανοεί: «είμαι ευτυχισμένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ευχάριστο, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος που εγείρεται εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο... κ.λπ... εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως ευαρέσκεια... κ.λπ... εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσαρέσκεια... κ.λπ... εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως αταραξία, εγείρεται η ικανότητα αταραξίας. Αυτός, όντας ατάραχος, κατανοεί: «είμαι ατάραχος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως αταραξία, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα αταραξίας που εγείρεται εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως αταραξία - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».» Ένατη.

10. Η ομιλία της αντίστροφης σειράς

510. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα του σωματικού πόνου. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτή η ικανότητα του σωματικού πόνου έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Ότι αυτή η ικανότητα του σωματικού πόνου θα εγερθεί χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη - αυτό είναι αδύνατον». Αυτός κατανοεί την ικανότητα του σωματικού πόνου και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας του σωματικού πόνου και κατανοεί την παύση της

ικανότητας του σωματικού πόνου και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα του σωματικού πόνου καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα του σωματικού πόνου καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα του σωματικού πόνου καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας του σωματικού πόνου, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα δυσαρέσκειας. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτή η ικανότητα δυσαρέσκειας έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Ότι αυτή η ικανότητα δυσαρέσκειας θα εγερθεί χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα δυσαρέσκειας και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας δυσαρέσκειας και κατανοεί την παύση της ικανότητας δυσαρέσκειας και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα δυσαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα δυσαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα δυσαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας δυσαρέσκειας, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτή η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Ότι αυτή η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος θα εγερθεί χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και κατανοεί την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως «αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία», έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα ευαρέσκειας. Αυτός κατανοεί έτσι - "Αυτή η ικανότητα ευαρέσκειας έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Και ότι χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη η ικανότητα ευαρέσκειας θα εγερθεί - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα ευαρέσκειας και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας ευαρέσκειας και κατανοεί την παύση της ικανότητας ευαρέσκειας και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα ευαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα ευαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα ευαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας ευαρέσκειας, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα αταραξίας. Αυτός κατανοεί έτσι - "Αυτή η ικανότητα αταραξίας έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Και ότι χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη η ικανότητα αταραξίας θα εγερθεί - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα αταραξίας και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας αταραξίας και κατανοεί την παύση της ικανότητας αταραξίας και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα αταραξίας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα αταραξίας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, έχοντας επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα αταραξίας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας αταραξίας, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της ικανότητας της ευτυχίας, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Απλή και ρεύμα, Άξιος, δύο ασκητές και βραχμάνοι·
με την ανάλυση τρία ειπώθηκαν, πού και ανάστροφη σειρά.

5. Το κεφάλαιο για το γήρας

1. Η ομιλία για τη φύση του γήρατος

511. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, καθόταν στον απογευματινό ήλιο στεγνώνοντας την πλάτη του.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και τρίβοντας τα μέλη του Ευλογημένου με την παλάμη, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, Σεβάσμιε Κύριε, εκπληκτικό, Σεβάσμιε Κύριε!

Τώρα πια, σεβάσμιε κύριε, το χρώμα του δέρματος του Ευλογημένου δεν είναι τόσο αγνό και λαμπερό, και τα μέλη είναι χαλαρά, όλα γεμάτα ρυτίδες, και το σώμα έχει κλίση προς τα εμπρός, και φαίνεται μεταβολή των ικανοτήτων - της οφθαλμικής ικανότητας, της ωτικής ικανότητας, της ρινικής ικανότητας, της γλωσσικής ικανότητας, της σωματικής ικανότητας».

«Έτσι πράγματι είναι αυτό, Άναντα -στη νεότητα υπάρχει η φύση του γήρατος, στην υγεία η φύση της ασθένειας, στη ζωή η φύση του θανάτου. Το χρώμα του δέρματος δεν είναι πια τόσο αγνό και λαμπερό, και τα μέλη είναι χαλαρά, όλα γεμάτα ρυτίδες, και το σώμα έχει κλίση προς τα εμπρός, και φαίνεται μεταβολή των ικανοτήτων - της οφθαλμικής ικανότητας, της ωτικής ικανότητας, της ρινικής ικανότητας, της γλωσσικής ικανότητας, της σωματικής ικανότητας».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Αλίμονο σε σένα, ευτελές γήρας, γήρας που προκαλείς ασχήμια· τόσο ευχάριστο ομοίωμα, από το γήρας συνθλίβεται.

Κι αυτός που ζει εκατό χρόνια, κι αυτός πορεύεται προς τον θάνατο· τίποτε δεν αποφεύγει, τα πάντα συνθλίβει». Πρώτο.

2. Η ομιλία του βραχμάνου Ουννάμπα

512. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο βραχμάνος Ουννάμπα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Ουννάμπα είπε στον Ευλογημένο:

«Αυτές οι πέντε ικανότητες, αγαπητέ Γκόταμα, έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης. Ποια πέντε; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα. Αυτές οι πέντε ικανότητες, αγαπητέ Γκόταμα, που έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, που δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης, ποιο είναι το καταφύγιό τους, και ποιος βιώνει το πεδίο και το αντικείμενό τους;»

«Αυτές οι πέντε ικανότητες, βραχμάνε, έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης. Ποια πέντε; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα. Αυτές οι πέντε ικανότητες, βραχμάνε, που έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, που δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης, ο νους είναι το καταφύγιό τους, και ο νους βιώνει το πεδίο και το αντικείμενό τους».

«Του νου όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Του νου, βραχμάνε, η μνήμη είναι το καταφύγιο». «Της μνήμης όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Της μνήμης, βραχμάνε, η απελευθέρωση είναι το καταφύγιο». «Της απελευθέρωσης όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Της απελευθέρωσης, βραχμάνε, το Νιμπάνα είναι το καταφύγιο». «Του Νιμπάνα όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Ξεπέρασες την ερώτηση, βραχμάνε,

δεν μπόρεσες να συλλάβεις το όριο της ερώτησης. Διότι η άγια ζωή, βραχμάνε, βιώνεται βασισμένη στο Νιμπάνα, έχει το Νιμπάνα ως τελικό σκοπό, έχει το Νιμπάνα ως τελικό στόχο».

Τότε ο βραχμάνος Ουννάμπα, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση του βραχμάνου Ουννάμπα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όπως, μοναχοί, ένα θολωτό σπίτι ή μια θολωτή αίθουσα με παράθυρο προς την ανατολή, όταν ο ήλιος ανατέλλει, η ακτίνα εισερχόμενη από το παράθυρο, πού θα εδραιωνόταν;» «Στον δυτικό τοίχο, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι, μοναχοί, η πίστη του βραχμάνου Ουννάμπα στον Τατχάγκατα είναι εδραιωμένη, ριζωμένη, σταθερή, ισχυρή, ακλόνητη από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο. Αν, μοναχοί, αυτή τη στιγμή ο βραχμάνος Ουννάμπα πέθαινε, δεν υπάρχει εκείνος ο νοητικός δεσμός με τον οποίο δεμένος ο βραχμάνος Ουννάμπα θα επέστρεφε ξανά σε αυτόν τον κόσμο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία της Σακέτα

513. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σακέτα, στο δάσος Αντζάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Υπάρχει άραγε, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία οι πέντε ικανότητες γίνονται οι πέντε δυνάμεις, και οι πέντε δυνάμεις γίνονται οι πέντε ικανότητες;»

«Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός, ο Ευλογημένος είναι το καταφύγιο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας ευδοκήσει ο ίδιος ο Ευλογημένος να εξηγήσει το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται». «Υπάρχει, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία οι πέντε ικανότητες γίνονται οι πέντε δυνάμεις, και οι πέντε δυνάμεις γίνονται οι πέντε ικανότητες».

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία οι πέντε ικανότητες γίνονται οι πέντε δυνάμεις, και οι πέντε δυνάμεις γίνονται οι πέντε ικανότητες; Ό,τι, μοναχοί, είναι η ικανότητα της πίστης, αυτό είναι η δύναμη της πίστης· ό,τι είναι η δύναμη της πίστης, αυτό είναι η ικανότητα της πίστης· ό,τι είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, αυτό είναι η δύναμη της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η δύναμη της ενεργητικότητας, αυτό είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η ικανότητα της μνήμης, αυτό είναι η δύναμη της μνήμης· ό,τι είναι η δύναμη της μνήμης, αυτό είναι η ικανότητα της μνήμης· ό,τι είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η ικανότητα της σοφίας, αυτό είναι η δύναμη της σοφίας· ό,τι είναι η δύναμη της σοφίας, αυτό είναι η ικανότητα της σοφίας. Όπως, μοναχοί, ένας ποταμός επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή, και στη μέση του υπάρχει ένα νησί. Υπάρχει, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού το ρεύμα θεωρείται ακριβώς ως ένα. Υπάρχει επίσης, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού τα ρεύματα θεωρούνται ακριβώς ως δύο.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού το ρεύμα θεωρείται ακριβώς ως ένα; Ό,τι, μοναχοί, είναι το νερό στο ανατολικό άκρο εκείνου του νησιού, και ό,τι είναι το νερό στο δυτικό άκρο - αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού το ρεύμα θεωρείται ακριβώς ως ένα.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού τα ρεύματα θεωρούνται ακριβώς ως δύο; Ό,τι, μοναχοί, είναι το νερό στο βόρειο άκρο εκείνου του νησιού, και ό,τι είναι το νερό στο νότιο άκρο - αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού τα ρεύματα θεωρούνται ακριβώς ως δύο. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ό,τι είναι η ικανότητα της πίστης, αυτό είναι η δύναμη της πίστης· ό,τι είναι η δύναμη της πίστης, αυτό είναι η ικανότητα της πίστης· ό,τι είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, αυτό είναι η δύναμη της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η δύναμη της ενεργητικότητας, αυτό είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η ικανότητα της μνήμης, αυτό είναι η δύναμη της μνήμης· ό,τι είναι η δύναμη της μνήμης, αυτό είναι η ικανότητα της μνήμης· ό,τι είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η ικανότητα της σοφίας, αυτό είναι η δύναμη της σοφίας· ό,τι είναι η δύναμη της σοφίας, αυτό είναι η ικανότητα της σοφίας. Επειδή οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Τρίτη.

4. Η ομιλία του Πουμπλοκωττάκα

514. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο ανατολικό πρόπυλο. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Πιστεύεις εσύ, Σαριπούττα - η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο;»

«Δεν πηγαίνω εδώ, σεβάσμιε κύριε, με πίστη στον Ευλογημένο - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί για τους οποίους αυτό δεν θα ήταν γνωστό, δεν θα είχε ιδωθεί, δεν θα είχε αντιληφθεί, δεν θα είχε πραγματωθεί, δεν θα είχε αγγιχθεί με τη σοφία, σεβάσμιε κύριε, αυτοί εκεί θα πήγαιναν με πίστη στους άλλους - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί όμως για τους οποίους αυτό έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία, σεβάσμιε κύριε, αυτοί είναι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Και από εμένα όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία. Είμαι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία, η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας

όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτοί για τους οποίους αυτό δεν θα ήταν γνωστό, δεν θα είχε ιδωθεί, δεν θα είχε αντιληφθεί, δεν θα είχε πραγματωθεί, δεν θα είχε αγγιχθεί με τη σοφία, Σαριπούττα, αυτοί εκεί θα πήγαιναν με πίστη στους άλλους - η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί όμως για τους οποίους αυτό έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία, Σαριπούττα, αυτοί είναι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία - η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία του Πουμπάρμα

515. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';»

«Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Μιας λοιπόν, μοναχοί, ικανότητας επειδή έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιας μιας; Της ικανότητας της σοφίας. Σε έναν σοφό, μοναχοί, ευγενή μαθητή, η πίστη που την ακολουθεί παραμένει, η ενεργητικότητα που την ακολουθεί παραμένει, η μνήμη που την ακολουθεί παραμένει, η αυτοσυγκέντρωση που την ακολουθεί παραμένει. Αυτής λοιπόν, μοναχοί, της μιας ικανότητας επειδή έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία του Πουμπάρμα

516. Η ίδια περίπτωση. «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Δύο, μοναχοί, ικανοτήτων

επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων δύο; Της ευγενούς σοφίας και της ευγενούς απελευθέρωσης. Η ευγενής σοφία του, μοναχοί, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας του. Η ευγενής απελευθέρωση του, μοναχοί, αυτή είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσής του. Αυτών, μοναχοί, των δύο ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Έκτο.

7. Η τρίτη ομιλία του Πουμπαράμα

517. Η ίδια περίπτωση. «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Τεσσάρων, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων τεσσάρων; Της ικανότητας της ενεργητικότητας, της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, της ικανότητας της σοφίας - αυτών, μοναχοί, των τεσσάρων ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Έβδομη.

8. Η τέταρτη ομιλία του Πουμπαράμα

518. Η ίδια περίπτωση. «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Πέντε λοιπόν, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων πέντε; Της ικανότητας της πίστης, της ικανότητας της ενεργητικότητας, της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, της ικανότητας της σοφίας - επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για

αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Όγδοη.

9. Η ομιλία του Πινδόλα Μπαρναντβάτζα

519. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιντολαμπαρναντβάτζα είχε διακηρύξει την τελική απελευθερωτική γνώση - «Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο:

«Ο σεβάσμιος Πιντολαμπαρναντβάτζα, σεβάσμιε κύριε, έχει διακηρύξει την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Βλέποντας ποιον άραγε λόγο, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Πιντολαμπαρναντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';»

«Επειδή τρεις ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Πιντολαμπαρναντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων τριών; Της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, της ικανότητας της σοφίας - επειδή αυτές οι τρεις ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Πιντολαμπαρναντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Και αυτές οι τρεις ικανότητες, μοναχοί, τι έχουν ως τελικό στόχο; Την εξάλειψη ως τελικό στόχο. Την εξάλειψη τίνος ως τελικό στόχο; Της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου. Βλέποντας 'η γέννηση, το γήρας και ο θάνατος εξαλείφονται', μοναχοί, ο μοναχός Πιντολαμπαρναντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Ένατη.

10. Η ομιλία για την αγορά

520. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Άνγκα· Άπανα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Άνγκα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Εκείνος, Σαριπούττα, ο ευγενής μαθητής που έχει πάει αποκλειστικά στον Τατχάγκατα, που έχει πλήρη πίστη, αυτός δεν θα ήταν αβέβαιος ή δεν θα αμφέβαλλε σκεπτικιστικά για τον Τατχάγκατα ή για τη Διδαχή του Τατχάγκατα;»

«Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο ευγενής μαθητής που έχει πάει αποκλειστικά στον Τατχάγκατα, που έχει πλήρη πίστη, αυτός δεν θα ήταν αβέβαιος ή δεν θα αμφέβαλλε σκεπτικιστικά για τον Τατχάγκατα ή για τη Διδαχή του Τατχάγκατα. Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι θα διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα - για την εγκατάλειψη των φάύλων νοητικών

καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Η ενεργητικότητά του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της ενεργητικότητάς του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι θα είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Η μνήμη του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της μνήμης του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, που είναι μνήμων, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, θα αποκτήσει αυτοσυγκέντρωση, θα αποκτήσει ενιαία εστίαση του νου. Η αυτοσυγκέντρωσή του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσής του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, που είναι μνήμων, που έχει συγκεντρωμένο νου, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι θα κατανοήσει έτσι - Χωρίς εντοπίσιμη αρχή είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Η αρχή δεν είναι εμφανής για τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται. Αλλά ακριβώς η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση της άγνοιας, αυτής της μάζας σκότους, αυτή είναι η γαλήνια κατάσταση, αυτή είναι η εξάισια κατάσταση, δηλαδή - ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Η σοφία του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας του.

«Εκείνος ο πιστός ευγενής μαθητής, σεβάσμιε κύριε, έτσι αγωνιζόμενος ξανά και ξανά, έτσι ενθυμούμενος ξανά και ξανά, έτσι συγκεντρώνοντας τον νου ξανά και ξανά, έτσι κατανοώντας ξανά και ξανά, έτσι πιστεύει πλήρως - 'Αυτές είναι εκείνες οι διδασκαλίες που είχα ακούσει προηγουμένως. Γι' αυτό τώρα διαμένω έχοντας τις βιώσει με το σώμα, και με τη σοφία τις διαπερνώ και τις βλέπω.' Η πίστη του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της πίστης του».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Εκείνος, Σαριπούττα, ο ευγενής μαθητής που έχει πάει αποκλειστικά στον Τατχάγκατα, που έχει πλήρη πίστη, αυτός δεν θα ήταν αβέβαιος ή δεν θα αμφέβαλλε σκεπτικιστικά για τον Τατχάγκατα ή για τη Διδαχή του Τατχάγκατα. Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή, Σαριπούττα, αυτό αναμένεται, ότι θα διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα - για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Η ενεργητικότητά του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της ενεργητικότητάς του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, Σαριπούττα, αυτό αναμένεται, ότι θα είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Η μνήμη του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της μνήμης του.

«Για έναν πιστό, Σαριπούττα, ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, μνήμονα, αυτό αναμένεται - ότι έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, θα αποκτήσει αυτοσυγκέντρωση, θα αποκτήσει ενιαία εστίαση του νου. Η αυτοσυγκέντρωσή του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσής του.

«Για έναν πιστό, Σαριπούττα, ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, μνήμονα, με συγκεντρωμένο νου, αυτό αναμένεται - ότι θα κατανοήσει έτσι - Χωρίς εντοπίσιμη αρχή είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Η αρχή δεν είναι εμφανής για τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται. Αλλά ακριβώς η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση της άγνοιας, αυτής της μάζας σκότους, αυτή είναι η γαλήνια κατάσταση, αυτή είναι η εξάισια κατάσταση, δηλαδή - ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Η σοφία του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας του.

«Εκείνος ο πιστός, Σαριπούττα, ευγενής μαθητής, έτσι αγωνιζόμενος ξανά και ξανά, έτσι θυμούμενος ξανά και ξανά, έτσι συγκεντρωνόμενος ξανά και ξανά, έτσι κατανοώντας ξανά και ξανά, έτσι πιστεύει πλήρως - 'Αυτές είναι εκείνες οι διδασκαλίες που είχα ακούσει προηγουμένως. Γι' αυτό τώρα διαμένω έχοντας τις βιώσει με το σώμα, και με τη σοφία τις διαπερνώ και τις βλέπω.' Η πίστη του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της πίστης του». Δέκατη.

Το κεφάλαιο το γήρας, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Το γήρας, ο Ουννάμπα ο βραχμάνος, η Σακέτα, το ανατολικό πρόπυλο· και τέσσερα στο Ανατολικό Μοναστήρι, ο Πιντόλα και με την Άπανα.

6. Το κεφάλαιο για τη σπηλιά του κάπρου

1. Η ομιλία για τη Σάλα

521. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κοσάλα, στη Σάλα, σε ένα βραχμανικό χωριό. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όπως, μοναχοί, όποια ζώα υπάρχουν, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - σε δύναμη, σε ταχύτητα, σε γενναιότητα· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση».

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της μνήμης είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια ζώα υπάρχουν, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - σε

δύναμη, σε ταχύτητα, σε γενναιότητα· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη Μαλλικά

522. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Μάλλα·

Ουρουβελακάππα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Μάλλα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όσο καιρό, μοναχοί, σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση δεν έχει εγερθεί, τόσο καιρό δεν υπάρχει παραμονή των τεσσάρων ικανοτήτων, δεν υπάρχει εδραίωση των τεσσάρων ικανοτήτων. Όταν όμως, μοναχοί, σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση έχει εγερθεί, τότε υπάρχει παραμονή των τεσσάρων ικανοτήτων, τότε υπάρχει εδραίωση των τεσσάρων ικανοτήτων».

«Όπως, μοναχοί, όσο καιρό ενός θολωτού δωματίου η κορυφή δεν έχει υψωθεί, τόσο καιρό δεν υπάρχει παραμονή των δοκαριών στέγης, δεν υπάρχει εδραίωση των δοκαριών στέγης. Όταν όμως, μοναχοί, ενός θολωτού δωματίου η κορυφή έχει υψωθεί, τότε υπάρχει παραμονή των δοκαριών στέγης, τότε υπάρχει εδραίωση των δοκαριών στέγης. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όσο καιρό σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση δεν έχει εγερθεί, τόσο καιρό δεν υπάρχει παραμονή των τεσσάρων ικανοτήτων, δεν υπάρχει εδραίωση των τεσσάρων ικανοτήτων. Όταν όμως, μοναχοί, σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση έχει εγερθεί, τότε των τεσσάρων ικανοτήτων... κ.λπ... υπάρχει εδραίωση.

«Ποιων τεσσάρων; Της ικανότητας της πίστης, της ικανότητας της ενεργητικότητας, της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης. Σε έναν σοφό, μοναχοί, ευγενή μαθητή, η πίστη που την ακολουθεί παραμένει, η ενεργητικότητα που την ακολουθεί παραμένει, η μνήμη που την ακολουθεί παραμένει, η αυτοσυγκέντρωση που την ακολουθεί παραμένει». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον ασκούμενο

523. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Υπάρχει άραγε, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι ασκούμενος', και ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι πέραν της άσκησης';»

«Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ...

«Υπάρχει, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι ασκούμενος', και ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι πέραν της άσκησης';».

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'; Εδώ, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που

οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου' - και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'υπάρχει άραγε έξω από εδώ άλλος ασκητής ή βραχμάνος που διδάσκει μια Διδασκαλία τόσο πραγματική, αληθινή και αυθεντική όπως ο Ευλογημένος;' Αυτός κατανοεί έτσι - 'δεν υπάρχει έξω από εδώ άλλος ασκητής ή βραχμάνος που διδάσκει μια Διδασκαλία τόσο πραγματική, αληθινή και αυθεντική όπως ο Ευλογημένος'. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός κατανοεί τις πέντε ικανότητες - την ικανότητα της πίστης, την ικανότητα της ενεργητικότητας, την ικανότητα της μνήμης, την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, την ικανότητα της σοφίας - ποιος είναι ο προορισμός τους, ποιο είναι το ύψιστό τους, ποιος είναι ο καρπός τους, ποιος είναι ο τελικός στόχος τους. Δεν διαμένει βέβαια έχοντας τις βιώσει με το σώμα· αλλά με τη σοφία τις διαπερνά και τις βλέπει. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'».

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης κατανοεί 'είμαι πέραν της άσκησης'; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός πέραν της άσκησης κατανοεί τις πέντε ικανότητες - την ικανότητα της πίστης, την ικανότητα της ενεργητικότητας, την ικανότητα της μνήμης, την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, την ικανότητα της σοφίας - ποιος είναι ο προορισμός τους, ποιο είναι το ύψιστό τους, ποιος είναι ο καρπός τους, ποιος είναι ο τελικός στόχος τους. Και διαμένει έχοντας τις βιώσει με το σώμα· αλλά με τη σοφία τις διαπερνά και τις βλέπει. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης κατανοεί 'είμαι πέραν της άσκησης'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός πέραν της άσκησης κατανοεί τις έξι ικανότητες. 'Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα - αυτές οι έξι ικανότητες θα καταπαύσουν πλήρως, με κάθε τρόπο, χωρίς υπόλοιπο, και άλλες έξι ικανότητες δεν θα εγερθούν πουθενά σε τίποτα', κατανοεί. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης κατανοεί 'είμαι πέραν της άσκησης'». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την πατημασιά

524. «Όπως, μοναχοί, όσα είναι τα αποτυπώματα των χερσαίων έμβιων όντων, όλα αυτά περιλαμβάνονται στο αποτύπωμα του ελέφαντα, το αποτύπωμα του ελέφαντα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - λόγω του μεγέθους του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όσα βήματα οδηγούν στη φώτιση, το βήμα της ικανότητας της σοφίας φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποια, μοναχοί, βήματα οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της μνήμης είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η

ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της σοφίας είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όσα είναι τα αποτυπώματα των χερσαίων έμβιων όντων, όλα αυτά περιλαμβάνονται στο αποτύπωμα του ελέφαντα, το αποτύπωμα του ελέφαντα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - λόγω του μεγέθους του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όσα βήματα οδηγούν στη φώτιση, το βήμα της ικανότητας της σοφίας φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την ουσία

525. «Όπως, μοναχοί, όποια αρώματα από ουσιώδη ξύλα υπάρχουν, το κόκκινο σανταλόξυλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια αρώματα από ουσιώδη ξύλα υπάρχουν, το κόκκινο σανταλόξυλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον εδραιωμένο

526. «Για έναν μοναχό εδραιωμένο σε ένα φαινόμενο, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Σε ποιο ένα φαινόμενο; Στην επιμέλεια. Και ποια, μοναχοί, είναι η επιμέλεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός προστατεύει τη συνείδηση σχετικά με τις νοητικές διαφθορές και τα φαινόμενα με νοητικές διαφθορές. Καθώς αυτός προστατεύει τη συνείδηση σχετικά με τις νοητικές διαφθορές και τα φαινόμενα με νοητικές διαφθορές, η ικανότητα της πίστης φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της ενεργητικότητας φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της μνήμης φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της σοφίας φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, για έναν μοναχό εδραιωμένο σε ένα φαινόμενο, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Βράχμα Σαχαμπάτι

527. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από την ινδοσυκιά του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα

αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του· ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε! Οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

«Κάποτε στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, άσκησα την άγια ζωή υπό τον πλήρως αυτοφωτισμένο Κάσσοπα. Και εκεί με γνώριζαν έτσι: 'ο μοναχός Σαχάκα, ο μοναχός Σαχάκα'. Έτσι εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, επειδή αυτές ακριβώς οι πέντε ικανότητες είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, αφού απαλλάχθηκα από την ηδονική επιθυμία για τις ηδονές, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκα στον καλότυχο κόσμο, στον κόσμο του Βράχμα. Και εκεί με γνώριζαν έτσι: 'ο Βράχμα Σαχάμπατι, ο Βράχμα Σαχάμπατι'». «Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε! Εγώ γνωρίζω αυτό, εγώ βλέπω αυτό, πώς αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη σπηλιά του κάπρου

528. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα, στη σπηλιά Σουκαρακχάτα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Βλέποντας ποιον λόγο, Σαριπούττα, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα;» «Βλέποντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Βλέποντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, Σαριπούττα, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα».

«Και ποια, Σαριπούττα, είναι η ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, βλέποντας την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση. Αυτή λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι η ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, βλέποντας την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτή πράγματι, Σαριπούττα, είναι η ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, βλέποντας την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα».

«Και ποια, Σαριπούττα, είναι η ύψιστη ευλάβεια με την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διαμένει ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς τη Διδασκαλία, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την Κοινότητα, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την εξάσκηση, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, με σεβασμό. Αυτή λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι η ύψιστη ευλάβεια με την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτή πράγματι, Σαριπούττα, είναι η ύψιστη ευλάβεια με την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την έγερση

529. Προέλευση στη Σαβάττι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από την εμφάνιση του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από την εμφάνιση του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την έγερση

530. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από τη μοναστική διαγωγή του Καλότυχου. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας -

αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από τη μοναστική διαγωγή του Καλότυχου». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του σκαμμένου από χοίρους, έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Η Σάλα, η Μάλλικα και ο ασκούμενος, το αποτύπωμα, η ουσία, ο εδραιωμένος· ο Βράχμα, ο σκαμμένος από χοίρο, οι εγέρσεις τα άλλα δύο.

7. Το κεφάλαιο για τις ιδιοότητες που οδηγούν στη φώτιση

1. Η ομιλία για τον νοητικό δεσμό

531. Προέλευση στη Σαβάττι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την υπολανθάνουσα τάση

532. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων». Δεύτερο.

3. Ομιλία για την πλήρη κατανόηση

533. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

534. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών».

«Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών, οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων, οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας, οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των

νοητικών δεσμών, οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων, οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας, οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Τέταρτο.

5. Πρώτη ομιλία για τον καρπό

535. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένα από δύο αποτελέσματα αναμένεται - η τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή· ή, αν υπάρχει υπόλειμμα προσκόλλησης, η μη-επιστροφή». Πέμπτο.

6. Δεύτερη ομιλία για τον καρπό

536. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, επτά καρποί και επτά οφέλη αναμένονται. Ποιοι είναι οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη; Επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή· αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή, τότε επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση κατά τη στιγμή του θανάτου. Αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή, αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση κατά τη στιγμή του θανάτου, τότε με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, αυτοί οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη αναμένονται». Έκτο.

7. Πρώτη ομιλία για το δέντρο

537. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα της ινδικής χερσονήσου υπάρχουν, το ροδόμηλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα της ινδικής χερσονήσου υπάρχουν, το ροδόμηλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Έβδομη.

8. Δεύτερη ομιλία για το δέντρο

538. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των θεών Ταβατίμσα υπάρχουν, το δέντρο παριτοσχάττακα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της

σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των θεών Ταβατίμσα υπάρχουν, το δέντρο παριτσχάττακα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Όγδοη.

9. Τρίτη ομιλία για το δέντρο

539. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των τιτάνων υπάρχουν, η ποικιλόχρωμη τρομπέτα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των τιτάνων υπάρχουν, η ποικιλόχρωμη τρομπέτα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Ένατη.

10. Τέταρτη ομιλία για το δέντρο

540. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των σουπάννα υπάρχουν, η κουτασιμπαλί φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των σουπάννα υπάρχουν, η κουτασιμπαλί φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Δέκατη.

Το κεφάλαιο αυτών που οδηγούν στη φώτιση, έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Νοητικοί δεσμοί, υπολανθάνουσες τάσεις, πλήρης κατανόηση, εξάλειψη των νοητικών διαφθορών·

δύο καρποί, τέσσερα δέντρα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

8. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με την ανατολική

541-552. «Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση· την ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο της επανάληψης του Γάγγη, όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Το κεφάλαιο της επιμέλειας πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Τατχάγκατα, το αποτύπωμα, η κορυφή, η ρίζα, η ουσία και ο γιασεμής·
ο βασιλιάς, η σελήνη και ο ήλιος, και με το ύφασμα η δέκατη στροφή.

Το κεφάλαιο αυτού που πρέπει να γίνει με τη δύναμη πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύναμη και σπόρος και ερπετό, δέντρο με στάμνα και γουρούνι·
Με χώρο και δύο σύννεφα, πλοίο, επισκέπτης και ποταμός.

Το κεφάλαιο της αναζήτησης πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Η αναζήτηση, η διάκριση, η νοητική διαφθορά, το γίγνεσθαι και η μορφή
πόνου, τρεις·
η στειρότητα και ο ρύπος και η ταραχή, το αίσθημα, η επιθυμία και με τη
δίψα.

12. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

587-596. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά. Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά.

Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι πέντε ικανότητες. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι πέντε ικανότητες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας, δωδέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

13. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με την ανατολική

597-608. «Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο της επανάληψης του Γάγγη, δέκατο τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Το κεφάλαιο της επιμέλειας, το κεφάλαιο της δύναμης που πρέπει να γίνει, τα κεφάλαια της αναζήτησης πρέπει να επεκταθούν.

17. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

641-650. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά. Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι πέντε ικανότητες. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι πέντε ικανότητες».

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας, δέκατο έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

Συνδεδεμένο με τις ικανότητες τέταρτο.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 5. Το μεγάλο βιβλίο. 4. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις ικανότητες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org